

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.42/2023/6. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2023. évi június hó 29. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a közveszélyokozás büntette miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 4.B.38/2023/28. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott büntetést 8 (nyolc) év szabadságvesztésre és 8 (nyolc) év közügyektől eltiltásra súlyosítja.

A vádlott által 2022. évi december hó 6. napjától 2023. évi május hó 9. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámítására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Szekszárdi Törvényszék a 2023. május 9-én kihirdetett 4.B.38/2023/28. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 322. § (1) bekezdésének I. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdése szerint minősülő közveszélyokozás büntette miatt 6 év 6 hónap szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes

fogvatartásban, illetve bűnügyi felügyeletben töltött időt. Rendelkezett emellett a bűnjelekről, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség súlyosításért, míg a vádlott – védője útján – a büntetés enyhítéséért fellebbezett.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában – az ügyészségi fellebbezést fenntartva – a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás hosszabb tartamban történő meghatározására, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.
- [4] A vádlott jogorvoslati kérelmét nem indokolta.

[5] **II.**

- [6] A másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (3) bekezdése alapján – figyelemmel az (5) bekezdésére is – az elsőfokú bíróság ítéletének kizárólag a fellebbezésekkel sérelmezett részét, továbbá – a Be. 590. § (7) bekezdése szerint, hivatalból – az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket bírálta felül.
- [7] Az elsőfokú bíróság az eljárása során a büntetőeljárási szabályokat betartotta, melyre figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében rögzítettek szerint nem volt helye az ítélet hatályon kívül helyezésének; az ítélet érdemi felülbírálatának tehát nem volt eljárásjogi akadálya.
- [8] Miután a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében nem vizsgálta az ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.
- [9] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék helyesen vont következtetést Terhelt1 vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [10] A vádlott cselekményének jogi minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak. Az elsőfokú bíróság határozatát e részében (*az ítélet [52] pontja*) azzal kellett pontosítani, hogy a vádlott kizárólag a saját házát kívánta felgyújtani, melynek során egyenes szándékkal (*dolus directus*) cselekedett. A következetes bírói gyakorlat szerint ugyanakkor (*BH 2012.28. számú eseti döntés*) a halál bekövetkezése tekintetében csupán gondatlanság terheli, annak is a súlyosabb foka (*luxuria*), hiszen könnyelműen bízott abban, hogy a sértett időben ki tud menekülni az égő ingatlanból.

[11] **III.**

- [12] Az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményére irányadó büntetési tételt és annak középértékét helytállóan rögzítette.
- [13] A joghátrány meghatározásánál irányadó tényezőket maradéktalanul feltárta, azokat azonban nem a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.

- [14] Osztotta az ítéltábla a törvényszék álláspontját abban, hogy a súlyosító körülmények közül a legnagyobb jelentőséget a vádlott italozó életmódjának kellett tulajdonítani; ez vezetett a bűncselekmény elkövetéséhez is. Ennek nyomatékát emeli, hogy többször volt már büntetve, szintén ittas állapotban elkövetett bűncselekmények miatt.
- [15] Mindezek súlyát azonban a bűncselekmény elkövetése óta megváltozott életmódja, életvitelének kedvező irányba történő fordulása nem tompítja oly mértékben, mely az elsőfokú bíróság ítéletében kiszabott joghátrány alkalmazását lehetővé tenné.
- [16] A másodfokú bíróság ekként a törvényszék által alkalmazott 6 év 6 hónap szabadságvesztés és 7 év közügyektől eltiltás kiszabását nem tartotta alkalmasnak a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok, különösen a generálp preventív hatás eléréséhez. Ezért a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát 8 évre súlyosította. E joghátrány immár megfelel a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési céloknak, az szükséges, de egyben elégséges is azok eléréséhez.
- [17] Következésképpen az ügyésznek a büntetés súlyosítása érdekében bejelentett jogorvoslati kérelme megalapozott volt, míg a vádlottnak a joghátrány enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezése nem vezetett eredményre.
- [18] Nem értett egyet a másodfokú bíróság a törvényszéknek azzal a rendelkezésével sem, mely szerint a szabadságvesztésbe a 2022. december 6. napja és 2023. május 9. napja között bűnügyi felügyeletben töltött időt is beszámította.
- [19] A Btk. 92. § (1) bekezdése értelmében a kiszabott szabadságvesztésbe, elzárásba, közérdekű munkába és pénzbüntetésbe be kell számítani az előzetes fogvatartás és az olyan bűnügyi felügyelet teljes idejét, amelynek során a bíróság a terhelt számára előírta, hogy lakást, egyéb helyiséget, intézményt vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el.
- [20] Az eljárás során azonban ilyen tartalmú – *ún. ingatlanhoz kötött* – kényszerintézkedés alkalmazására a vádlottal szemben nem került sor. A Szekszárdi Járásbíróság 2022. december 5-én kihirdetett 13.Bny.378/2022/2. számú végzésével Terhelt1 terhelt letartóztatását megszüntette és bűnügyi felügyeletét elrendelte, melyben azt írta elő, hogy a terhelt köteles a testvére, egyéb érdekelt2 cím20 szám alatti lakóházában életvitelszerűen tartózkodni (odaköltözni és ott lakni), valamint helység név helység közigazgatási területét engedély nélkül nem hagyhatja el, munkáját ezen területen belül végezheti.
- [21] A fenti nyomozási bírói rendelkezés azonban nem tiltotta meg a vádlottnak egy bizonyos ingatlan (lakás, helyiség, intézmény stb.) engedély nélküli elhagyását, csupán azt írta elő, hogy az általa lakott település közigazgatási területét nem hagyhatja el. Ez azonban a Btk. 92. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztésbe nem számítható be. Ezért az ezzel kapcsolatos elsőbírósági rendelkezést a másodfokú bíróság mellőzte.
- [22] Az elsőfokú bíróság egyéb – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával, a bűnügyi őrizet és a letartóztatás szabadságvesztésbe történő beszámításával, a bűnjelekkel, valamint a bűnügyi költséggel kapcsolatos – rendelkezései törvényesek voltak.
- [23] Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel megtámadott ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 4.B.38/2023/28. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.42/2023/6. számú ítélete folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2023. évi június hó 29. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke